

วีระเชษฐ์ จารยาภูต

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ขอโอกาสให้เผยแพร่ครับ

เรื่องนี้แม้จะมีกฏหมายให้โอกาสกลับเนื้อกลับตัวได้ แต่ขอให้ผู้ปักครองดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชนในความดูแลอย่างใกล้ชิดด้วยครับ จะได้ไม่ต้องเป็นผู้อุทธรณ์ในเรื่องนี้

นายหนุ่มมีหนังสือถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) ขอให้คัดแยกและลบข้อมูลประวัติอาชญากร เนื่องจากตนเองทำผิดในขณะเป็นผู้เยาว์ ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวมีบุรีลงโทษจำคุก ๑ ปี แต่ให้รอการลงโทษ ๑ ปี คดีถึงที่สุดแล้ว นายหนุ่มจึงไม่เป็นอาชญากรที่ สตช. ต้องใช้ทะเบียนประวัติอาชญากรต่อไป กองทะเบียนประวัติอาชญากรมีหนังสือแจ้งว่า คดีของนายหนุ่มอยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติ ซึ่งได้คัดแยกแฟ้มพิมพ์ลายนิ้วมือและการประวัติออกจากรายการนี้ แต่เมื่อเปียบของตำรวจกำหนดว่า เพื่อประโยชน์ของราชการจึงให้กองทะเบียนประวัติอาชญากรนำข้อมูลที่คัดแยกแล้วมาตรวจสอบได้ ในกรณีบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำคัญในองค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ แต่ห้ามเปิดเผย เมื่อมีกฏหมายกำหนดไว้เฉพาะ คือยังต้องเก็บไว้ นายหนุ่มจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งข้อมูล ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหตุผลเช่นเดียวกับที่ได้ปฏิเสธนายหนุ่มไปแล้ว และเพิ่มเติมว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยเคร่งครัด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า กองทะเบียนประวัติอาชญากรปฏิเสธการลบข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า yang ต้องเก็บไว้ใช้ตรวจสอบความประพฤติของบุคคล เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นสิ่งเฉพาะตัวบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ จึงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๒๓ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็น และยกเลิกระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น เมื่อคดีของนายหนุ่มสิ้นสุดแล้ว สำนักงานคุ้มประพฤติก็มีหนังสือรับรองว่านายหนุ่มปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนแล้ว การเก็บข้อมูลประวัติการทำผิดของเด็กหรือเยาวชนเป็นหน้าที่ของศาลเยาวชนและครอบครัว มิใช่น้ำหนักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับข้ออ้างที่ว่าเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความประพฤติของบุคคล ไม่ปรากฏว่ามีกฏหมายให้อำนาจไว้ เป็นเพียงระเบียบของผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติเพื่อความสะดวกให้แก่หน่วยงานอื่นนำไปใช้ การเก็บข้อมูลดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงวินิจฉัยให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลบข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาของนายหนุ่มออกจากทะเบียนประวัติการกระทำความผิดที่จัดเก็บไว้

เรื่องนี้คำวินิจฉัยฉบับเดิมมี ๕ หน้าครับ จึงขอให้ท่านได้อ่านคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๓/๒๕๖๓ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ ครับ มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หารือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๗๓/๒๕๖๓)

“รัฐสิทธิ์ ชีวิตเปลี่ยน”

บทความ อ. ๔๒/๒๕๖๓

วีระเชษฐ์ จารยาภุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

มีเจ้าของหรือเปล่า

เป็นอีกเรื่องหนึ่งครับที่อยากให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเปลี่ยนมุมมองในเรื่องสิทธิของประชาชน
เรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ และเคยได้รับการขอหารือทางโทรศัพท์กรณีแบบนี้ด้วย

นายณัฐมีหนังสือถึงองค์กรบริหารส่วนตำบลเสือเพลオ ขอสำเนาทะเบียนทรัพย์สิน พัสดุที่ดิน สิ่งก่อสร้าง ทะเบียนพัสดุครุภัณฑ์ ยานพาหนะ ทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นเพื่อลงตรวจสอบพื้นที่ตามที่มีหนังสือ ร้องเรียนว่าอาคารและสิ่งก่อสร้าง รวมถึงถนนท้องถิ่น และฝายน้ำลั่นเมืองโครงการไม่ได้ขึ้นทะเบียนทรัพย์สิน ให้ถูกต้องตามระเบียบราชการ องค์กรบริหารส่วนตำบลเสือเพลอพิจารณาคำขออยู่ ๒ ปี จึงมีหนังสือแจ้ง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เกิดประโยชน์สาธารณะ ไม่เป็นประโยชน์ต่อราชการแต่อย่างใด ซึ่งมีระเบียบอยู่แล้วให้หน่วยงานตรวจสอบภายในของราชการตรวจสอบพัสดุ ประจำปี และรายงานให้หน่วยตรวจสอบภายในออกเป็นประจำทุกปีอยู่แล้ว นายณัฐไม่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมายจะทำงานของราชการเสียหาย และนายณัฐเป็นคู่กรณีกับองค์กรบริหารส่วนตำบลเสือเพลอในทางคดี ความด้วย นายณัฐจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ องค์กรบริหารส่วนตำบลเสือเพลอมีหนังสือส่ง ข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า การที่มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไป เพราะเห็นว่า นายณัฐขอข้อมูลข่าวสารโดยมีตั้งแต่ประสงค์ใช้เป็นข้อมูลลงตรวจสอบพื้นที่ตามแหล่งที่ร้องเรียนว่า อาคารและสิ่งก่อสร้าง รวมถึงถนนท้องถิ่น และฝายน้ำลั่น พร้อมด้วยโครงการต่างๆ มีบางโครงการยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบ การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะและทางราชการ ซึ่งในการปฏิบัติราชการก็มีระบบให้มีหน่วยงานตรวจสอบอยู่แล้ว นายณัฐไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายอาจนำข้อมูลข่าวสารไปบิดเบือนได้ เนื่องจากเป็นคู่กรณีในการฟ้องคดีกับองค์กรบริหารส่วนตำบลเสือเพลอ ต่อศาลจังหวัดอุดรธานี แต่อย่างไรก็ตาม นายณัฐสามารถเข้าตรวจสอบได้แต่ไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสารทะเบียน ข้อมูลทรัพย์สินของทางราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด (ตามมาตรา ๑๕) ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธได้ การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว จึงวินิจฉัยให้องค์กร บริหารส่วนตำบลเสือเพลอ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายณัฐโดยให้ชำระค่าธรรมเนียมการขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีค่าปรับอยู่ก็ต้อง

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่ได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๙
www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๕๖๔/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไว้ทุกจังหวัด”

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ขออุดหนุนโครงการทั้งสอง ทั้งทั่วไป

เรื่องนี้ประชาชนอยากริดตามโครงการช่วยเหลือความเดือดร้อนจากภัยธรรมชาติของหน่วยงานของรัฐ จึงขออุดหนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนทั้งหมด แต่ผู้ประกอบการไม่อนุญาต จะได้หรือไม่ เช่นอ่านครับ

นายสอดส่อง มีหนังสือถึง อำเภอเชวาสินธินทร์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการเพื่อแก้ไขและบรรเทาปัญหาเนื่องมาจากภัยแล้งและอุทกภัย ในจังหวัดสุรินทร์ ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๑ โครงการรวมทั้งเอกสารการรับและส่งมอบงานจ้าง และหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างแต่ละโครงการ แต่อำเภอเชวาสินธินทร์ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่เป็นคู่สัญญา ไม่ได้แจ้งว่าจะคัดค้านหรือยินยอมให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๗ แต่อย่างใด จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้ นายสอดส่องจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ อำเภอเชวาสินธินทร์ มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธว่า กรณีดังกล่าว นายสอดส่องได้เคยขอคัดสำเนาเอกสารการดำเนินโครงการ และอำเภอเชวาสินธินทร์ได้เปิดเผยให้แล้ว ต่อมาก็ไปขออีก ซึ่งอำเภอเชวาสินธินทร์ได้มีหนังสือถึงผู้รับจ้างที่เป็นคู่สัญญา (ขอขยายความตรงนี้ครับ น่าจะหมายถึงใช้มาตรา ๑๗ มีหนังสือไปสอบถามผู้ประกอบการเขาว่า มีคนไปขอข้อมูลข่าวสารที่เห็นว่าเกี่ยวกับคุณ คุณจะคัดค้านการเปิดเผยหรือไม่) ซึ่งปรากฏว่าผู้รับจ้างไม่ได้แจ้งว่าให้เปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผย อำเภอเชวาสินธินทร์จึงไม่สามารถคัดสำเนาให้นายสอดส่องได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอคือการจัดซื้อจัดจ้างโครงการเพื่อแก้ไขและบรรเทาปัญหาเนื่องมาจากภัยแล้งและอุทกภัย ในจังหวัดสุรินทร์ ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๑ โครงการ รวมทั้งเอกสารการรับและส่งมอบงานจ้าง และหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างแต่ละโครงการ เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัติจัดซื้อจัดจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๐ เมื่อโครงการดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้น จนประ韶ผลผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้างแล้ว การเปิดเผยไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาของอำเภอเชวาสินธินทร์ ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด (ตามมาตรา ๑๕) ที่จะมีคำสั่งไม่เปิดเผยได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารนี้เปิดเผยได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล เช่น ชื่อ นามสกุล หมายเลขประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาหน้าสมุดบัญชีธนาคาร รายการบัญชีธนาคาร สำเนาทะเบียนบ้าน ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ลายมือชื่อของคู่สัญญา เนื่องจากนายสอดส่องไม่ได้แสดงเหตุผลที่มีน้ำหนักกว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอใช้ปกป้องสิทธิของตนเองอย่างไร ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารที่ขอสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ จึงวินิจฉัยให้อำเภอเชวาสินธินทร์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายสอดส่อง

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่ได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๕๖๕/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๔๔/๒๕๖๓

วีระเชษฐ์ จารยาภูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

อย่าเพิ่งชุด ขอดูก่อน

เรื่องนี้ผู้นำกลุ่มชุมชน ใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น ถึงตอนนั้นจะสายเกินไปและยากต่อการแก้ไข

กลุ่มรักษ์ชุมชน โดยนางสาวทรัย มีหนังสือถึงสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ (๑) เอกสารรายงานผลการสำรวจของบริษัท ณัดชุด ครั้งที่ ๑ – ๖ และครั้งที่ ๑๒ (๒) เอกสารการยื่นคำขออาชญาบัตรของบริษัท ณัดชุด พร้อมเอกสารแนบ แต่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า มีข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลที่อาจส่งผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัท ณัดชุด และบริษัทดังกล่าว ขอคัดค้านการให้ข้อมูลตามที่มีผู้ขอ เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้บริษัทเกิดความเสียหายและส่งผลต่อรูปคดีความระหว่างบริษัทกับกลุ่มรักษ์ชุมชน ทั้งคดีอาญาและคดีแพ่ง นางสาวทรัยจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร มีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงสรุปได้ว่า “ได้จัดทำสำเนาเอกสารรายงานการสำรวจและประเมินผลการดำเนินการของบริษัท ณัดชุด ครั้งที่ ๑ – ๖ ให้ตัวแทนกลุ่มรักษ์ชุมชนแล้วเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ ส่วนเอกสารรายงานการสำรวจและประเมินผลการดำเนินการของบริษัท ณัดชุด เป็นข้อมูลเชิงวิชาการ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ จึงมีหนังสือแจ้งให้บริษัท ณัดชุด ทราบ และบริษัท ณัดชุด มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลตามที่กลุ่มรักษ์ชุมชนมีคำขอ เนื่องจากการเปิดเผยเอกสารข้อมูลดังกล่าว จะทำให้บริษัทฯ เกิดความเสียหาย และส่งผลต่อรูปคดีอาญาและคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างดำเนินการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้แทนกลุ่มรักษ์ชุมชนทราบว่าบริษัท ณัดชุด คัดค้านการให้ข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสำรวจและประเมินผลการดำเนินการของบริษัท ณัดชุด ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่ (ตามมาตรา ๑๕) จะมีคำสั่งไม่เปิดเผยได้ ประกอบกับนางสาวทรัยเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงกับการทำเหมืองแร่และมีส่วนได้เสียโดยตรง จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบสิทธิของตน ส่วนเหตุผลข้ออ้างของบริษัท ณัดชุด ว่ากระทบต่อคดีนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ก็ไม่มีผลต่อการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล จึงไม่เข้าเงื่อนไขมาตรา ๑๕ (๒) และไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวทรัย

ชาวบ้านใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเอกสารไปพิสูจน์กันเองว่าประชาชนได้รับผลกระทบหรือไม่ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หารือไปได้ครับ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๗ ๔๖๗๙ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๗๖/๒๕๖๓)

“เบิกเผยแพร่เป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ ๔๕/๒๕๖๓

วีระเชษฐ์ จาริยาภูต

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

วิธีจัดการกับหมุน

ไม่ใช่เรื่องของน้องศุริยา หรือน้องสิงหาที่อยู่คุณโดยตามที่เป็นข่าว แต่เป็นเรื่องของน้องหมุน ว่าก่อนที่จะส่งน้องหมุนออกสู่เผยแพร่ในตลาด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีกระบวนการอย่างไร ผู้อุทธรณ์เรื่องนี้จะพาไปคุยกับ

นายใจบุญมีหนังสือถึงสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพะเยา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบรายงาน การตรวจสัตว์ก่อน – หลังการฆ่าสัตว์ (สุกร) ที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลเมืองพะเยา เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ว่าถูกต้องครบถ้วนเพื่อประเมินชีวภาพสุขภาพอนามัยของโค ซึ่งเป็นสัตว์ที่ต้องนำเข้าประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในสัญญาค้าขายและประโภช์ของเอกชนว่าถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพะเยาเมืองนี้ได้แจ้งนายใจบุญ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปกปิดชื่อบุคคลหรือ法人ที่นำสัตว์ส่งไปโรงฆ่าสัตว์เนื่องจากทราบว่าบุคคลนี้เป็นผู้กระทำการลักทรัพย์ในประเทศไทย แต่ประมวลกฎหมายอาญา กำหนดให้เป็นอาชญากรรมที่ต้องลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่า๕ปี ตามที่ระบุไว้ในสัญญาค้าขายและประโภช์ ดังนั้น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพะเยาจึงไม่สามารถเปิดเผยชื่อบุคคลนี้ได้ ตามที่นายใจบุญได้สอบถามมา

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพะเยา มีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและเขียนลงในหนังสือที่ได้รับว่า “ได้จัดส่งแบบรายงานและแบบกรอกข้อมูล การตรวจสัตว์ก่อนและหลังการฆ่า ของเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ซึ่งมีรายละเอียดเชื่อมโยงกับ法人 เจ้าของสัตว์ ข้อมูลการตรวจ ซึ่งนายใจบุญเป็นผู้ประกอบการค้าเนื้อสุกร ไม่ใช่ผู้บริโภค จึงส่งข้อมูลให้ทั้งหมดยกเว้นชื่อ法人 เจ้าของสัตว์ ซึ่งจะละเอียดสิทธิ์ของผู้ค้าเนื้อสุกรรายอื่น เป็นข้อมูลทางการค้า สำนักงานฯ อาจถูกฟ้องได้ ส่วนข้อมูลที่นายใจบุญ แจ้งว่ามีการตรวจสัตว์ก่อนฆ่า ๕๕ ตัว แต่ตรวจเนื้อสัตว์เพียง ๑๒ ตัว ในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๓ จากการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าพนักงานได้บันทึกรายการตรวจสัตว์ก่อนฆ่า แต่ไม่ได้บันทึกการตรวจเนื้อสัตว์หลังฆ่า แต่เมื่อตรวจสอบอีกครั้งพบว่ามีเอกสารหลักฐานตามแบบตรวจสัตว์พบว่ามีการตรวจก่อนและหลังจำนวน ๕๖ ตัว ส่วนข้อมูลการตรวจหลังการฆ่าสัตว์เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นข้อมูลที่อยู่ในช่องอื่น ๆ และช่องหมายเหตุ สรุปว่าเกิดจากการผิดพลาดของโปรแกรมประมวลผลข้อมูลที่อยู่ระหว่างแก้ไข มิใช่ข้อมูลการตรวจสัตว์หลังการ ฆ่าสัตว์ที่แท้จริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบ รายงาน การตรวจสัตว์ก่อน – หลังการฆ่าสัตว์ (สุกร) เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เป้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด (ตามมาตรา ๑๙) ที่จะมีค่าสั่งไม่เปิดเผยได้ การเปิดเผยจะแสดง ให้เห็นความไม่โปร่งใสและการตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารนี้เปิดเผยได้ โดยให้หน่วยงาน ปกปิดข้อมูลในขอบเขตสิทธิ์ส่วนบุคคล คือ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำ สิทธิ์ส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพะเยา เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ โดยปกปิดข้อมูลในขอบเขตสิทธิ์ส่วนบุคคลดังกล่าวแล้ว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่นายใจบุญ

เรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค ๒ เรื่องคือ การใช้สิทธิตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ และการ ตรวจสอบความปลดภัยของเนื้อสุกรก่อนวางตลาด มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หารือไปได้คุยกับ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของรัฐบาล สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th